

جنبش اول ماه می

برگزاری مراسم روز جهانی کارگر فقط به روز اول می خلاصه نمی گردد. در تمام کشور ها به فراخور شرایط و موقعیت ها هزاران و شاید میلیون ها کارگر، دست اندر کار تدارک برگزاری این روز می گردند و تا مدت ها نیز پس از پایان مراسم پخش اخبار و گزارشات مربوطه و بررسی نقاط قوت و ضعف آن نیز ادامه دارد. این روند که هر سال ابعاد گسترده تری می یابد، باعث گردیده که جنبش کارگری طی چند ماه نقش پر رنگی در عرصه مبارزه طبقاتی ایفا نماید و در واقع جنبش اول می را ایجاد نموده اند که هر سال پر بارتر می گردد.

سرمایه داری جهانی نیز در هراس از این جنبش به اشکال مختلف و با در اختیار داشتن امکانات وسیع رسانه ای سعی در کمرنگ نمودن اهمیت این روز و طرح سوژه های متعدد و به انحراف کشاندن افکار عمومی دارد. در آستانه روز جهانی کارگر ازدواج شاهزادگان میلیاردی سلطنتی انگلیس به وسیعترین شکلی در تمام رسانه های سرمایه داری انعکاس یافت و در موقعیتی که چند میلیارد نفر کارگر و مردم در جهان تحت تاثیر بحران ساختاری سرمایه داری زیر خط فقر بسر می برند، پوشش خبری گسترده عروسی شاهزاده و برگزاری مراسم عظیم پاپ بزرگ و تبلیغات رسانه ای گسترده برای آن تنها برای انحراف افکار عمومی از جنبش اول ماه می است. از سود دیگر در بسیاری از کشور ها و از جمله ایران با تمهیدات پلیسی سعی می کنند از تبلیغات و برگزاری مراسم روز کارگر جلوگیری نموده و به هر نحو ممکن آن را مورد سرکوب قرار دهند. جامعه استبداد زده ما با نزدیک شدن به روز کارگر هر چه بیشتر فضای پلیسی می یابد و دستگاه های سرکوبگر وسیعا وارد عمل می گردند.

اما با تمام این شرایط به دلیل رشد جنبش ضد سرمایه داری در جهان و بطور مشخص در ایران و افزایش تعداد فعالین کارگری، و تشکل ها و جمع های کارگری هر سال تبلیغات و تدارک وسیعتری برای برگزاری روز جهانی کارگر انجام می شود و توجه تعداد بیشتری

از کارگران و مردم به آن جلب می شود. در همین رابطه امسال نیز در ایران و در خارج کشور تشکل ها و گرایشات متعدد کارگری دست به کار شدند؛

کارگران سوسیالیست و متحدینشان تحت تشکل های مختلف از جمله کمیته های کارگران سوسیالیست داخل کشور، جوانان سوسیالیست کرج، کمیته دانشجویان چپ مستقل و کانون دوستداران کارگران سوسیالیست در خارج کشور فعالیت ها و تبلیغات قابل توجهی انجام دادند، که از جمله آنها منشور کارگری به مناسبت اول ماه مه بود، که مجموعه ای از مطالبات سیاسی و اقتصادی طبقه کارگر را در شرایطی که چشم انداز تشدید مبارزه طبقاتی و موج جنبش مردمی وجود دارد، منتشر گردید. منشور کارگری بازتاب قابل توجهی داشت و نه تنها در سطح وسیع اینترنتی پخش شد، بلکه با چاپ و توزیع آن در چند هزار نسخه در چند محله کارگری در شهرهای تهران، کرج و اصفهان انجام گردید؛ کمیته های کارگران سوسیالیست با توجه به شرایط و به سهم خود فراخوان اعتراض خیابانی به مناسبت اول می داد همچنین اطلاعیه مربوط به برگزاری مراسم روز جهانی کارگر توسط "جوانان سوسیالیست کرج" در چند صد نسخه در محلات کارگری و مرکز شهر کرج توزیع و بر دیوارها چسبانده شد. "کانون دوستداران کارگران سوسیالیست" ضمن تبلیغ قابل توجه اطلاعیه ها و اخبار مربوط به اول ماه مه، ویژه نامه ی پر باری انتشار دادند، که در تاریخ جنبش اول می ماندگار خواهد بود.

دیگر بخش های جناح چپ جنبش کارگری نیز با اتحاد عمل در قالب "شورای برگزاری اول ماه می"، به کارگران برای برگزاری راهپیمایی در خیابان فراخوان دادند و سال "ستیز طبقاتی را در مقابل جهاد اقتصادی" اعلام نمودند و بدین شکل گام با ارزشی در عرصه جنبش کارگری و مردمی به جلو برداشتند.

هفت تشکل کارگری قطعنامه ای که شامل حداقلی از مطالبات کارگری بود را منتشر نمودند و همبستگی کارگری را در ارتباط با برگزاری مراسم روز کارگر و تاکید بر سال ستیز طبقاتی را اعلام کردند.

تعدادی دیگر از جمع های کارگری نیز در اقسا نقاط ایران از فراخوان "شورای برگزاری اول ماه می" برای اعتراضات خیابانی حمایت نمودند و در نتیجه جنبش اول می را تدارک دیدند.

در خارج کشور نیز اکنون تشکل های متحد جنبش کارگری جای پای محکمی پیدا نموده و در ارتباط با روز جهانی کارگر نیز فعال بودند. هر یک بنا به شرایط و موقعیت خود به

تبلیغ و تدارک برگزاری مراسم پرداختند و در این میان "نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران" متشکل از چهارده تشکل در کشور های مختلف با ترتیب دادن آکسیون ها و تقویت جناح چپ جنبش کارگری به متحد معتبری تبدیل شده اند.

برگزاری روز کارگر در شهر سنندج در خیابان فردوسی توسط تعدادی از کارگران برگزار گردید که در نهایت با دخالت پلیس پایان یافت. در این مراسم قطعنامه هفت تشکل کارگری قرائت گردید و کارگران پلاکاردهایی که بر آنها نوشته شده بود: "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "کارگر، دانشجو اتحاد اتحاد"، و "کارگران علیه سرمایه متشکل شویم"، دیده می شد. مراسم با استقبال مردم حاضر در خیابان روبرو شد و کسی بازداشت نگردید.

در شهرستان دماوند، تعدادی از کارگران در محله آینه ورزشان تجمع نموده و با خواندن سرود انترناسیونال مراسم را شروع کردند و سپس یکی از کارگران در باره اهمیت روز کارگر سخنرانی نمود، و در خاتمه مراسم قطعنامه هفت تشکل کارگری قرائت گردید.

در مسجد سلیمان ۴۰۰ نفر از کارگران که چند ماه است دستمزدشان را دریافت نکرده اند، در مقابل اداره کار اجتماع نموده و اعتراض خود را ابراز نمودند.

در شهرهای رشت، کرمانشاه، مهاباد، پاپوه، کامیاران، نقده مراسم هایی در روز جمعه ۹ اردیبهشت، که عمدتاً در طبیعت بود، برگزار گردید.

در تهران و شهرهای بزرگ ماموران لباس شخصی و یگان های ویژه با اسقرار در مقابل وزارت کار و خیابان های اصلی شهر مانع برگزاری مراسم گردیدند.

در راستای ممانعت از برگزاری مراسم روز کارگر، فعال کارگری محمود صالحی عضو "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" بازداشت گردید و پس از یک روز آزاد شد. در سنندج نیز چند تن از فعالین کارگری روز دهم اردیبهشت بازداشت شدند.

هر چند جنبش اول ماه می به یک رکن مهم در عرصه مبارزه طبقاتی تبدیل شده است، اما واضح است که مبارزه ی طبقاتی فقط در صورت تداوم و دخالتگری به همراه تلفیق مطالبات سیاسی و اقتصادی کارگران و مردم به نتیجه خواهد رسید و راه را برای آینده باز می نماید. واضح است که دستگاه عریض و طویل سرکوب با ایجاد فضای امنیتی مانع برگزاری وسیع روز جهانی کارگر در ایران شد، اما به هر شکل و با وجود تمام محدودیت ها جنبش را نتوانستند مهار کنند و طبق اخبار اعلام شده، روز جهانی کارگر برگزار گردید.

شرایط روز جهانی کارگر یکبار دیگر به ما ضرورت متشکل شدن را یادآوری می نماید و این واقعیت را که هنوز توازن قوا به سود ما کارگران نیست را نشان می دهد.

ما کارگران سوسیالیست به سهم خود با تلاشی بیش از پیش در راستای شرکت فعال برای متشکل شدن و ایجاد آلترناتیو کارگری در جامعه به همراه دیگر کارگران آگاه به پیش خواهیم رفت.

نابود باد سرمایه داری ، زنده باد سوسیالیسم

کمیته های کارگران سوسیالیست

آدرس های اینترنتی ما

<http://komitekargari.co.cc/>

<http://kommiteks.blogspot.com/>

<http://kargaranesocialist.co.cc/>